

Dinar cantat, com els d'abans

El festival Càntut aplega cantadors i cantadores al voltant d'una taula, per recordar tonades, recuperar-ne i obrir fronteres de la música popular

Miren d'enregistrar-ne les inèdites i les afegeixen al fons on ja n'hi ha 1.600

Carme Suñer, dempeus a l'esquerra, recuperant ahir una cançó de bressol que la seva mare li cantava el primer terç del segle XX E.A.

EMILI AGULLÓ - CASSÀ DE LA SELVA

El festival Càntut fa reviure aquest cap de setmana cançons populars a Cassà, i al marge de concerts, conferències i exposicions, el seu màxim exponent són aplegar les tonades al voltant de les estovalles per amanir un bon àpat. A banda dels dos Càntut a taula, vespertins i de més gran format al bar del Centre Recreatiu –divendres amb El Pony Pisador i ahir amb La Ludwig Band–, ahir van reprendre els dinars de cantadors i cantadores, amb un aforament més reduït i on bona part de la quarantena d'assistents a Can Quirze tenia alguna cosa a cantar, una bona oportunitat per engrossir el fons amb més de 1.600 enregistraments de cançons que ja atresora el projecte, com recordava el seu responsable, Albert Massip.

Era freqüent cantar en les reunions familiars, o feinejant, una pràctica que es va abandonar amb l'arribada del gramòfon, ràdios, televisors i, actualment, mòbils i tauletes connectats a les xarxes socials. I no volen que caigui en l'oblit. Entre plat i plat, els dos cantants dinamitzadors –ahir van assumir el repte l'aranesa Alidé Sans i Adrià Dilmé (Germà Negre)– van proposar algunes tonades perquè altres assistents, d'arreu dels Països Catalans, es destapessin i afinessin veus i memòries. Sans debutava fora d'Occitània, on les trobades populars –canteres o canta-

des– encara se celebren, i va proposar diverses cançons de nou, amb tornades que es van repetint en compte enrere fins a l'u i en què s'exclou "el número quatre, perquè porta mala sort". Dilmé va beneir taula amb una Amanida triomfant, que sobre la tonada d'Els segadors, substituïa el "bon cop de falç" per "molt bon profit" i més d'un ho va rematar amb un "visca la teca lliure!".

La colla gastronòmica de Cassà proposava un menú amb amanida de bacallà esqueixat i anxoves, vedella amb bolets i un bon pessic que van inspirar en Pere, maonès resident a l'Empordà, per recuperar una cançó menorquina de matança –o porquejada–, i diverses cançons de bressol, que reivindiquen enguany i de les quals la cassanenca Carme Suñer, als 96 anys, en va recuperar primer una que la seva mare ja havia après dels avis, fa un segle, i finalment, La mare, en realitat originalment un cuplet que Dyango, fa tres dècades, o la Mariona d'Eufòria, més recentment, també han versionat.

També hi va haver lloc per a cançons de taverna, a càrrec d'un altre veí, en Joan, que en va rescatar una d'estrictament cassanenca, Baixant de Cal Xapo, i rescatant lletres picants, que avui podrien vorejar el masclisme, com la d'"aixeca la cama, que et veurem la lligacama; aixeca la cama, que et veurem l'enteniment". Des de Castelló, Xiomara Abello, va portar Tramussos d'Àfrica, en ritme d'havanera parafrasejable amb el "volem pa amb oli". I no hi va faltar una jota navarresa, "per complir la sentència del 25% de castellà" a les escoles. Avui, nou menú amb la Meg i Francesc Ribera, Titot. I en la jornada final d'aquest diumenge 20 de novembre, altres propostes més al voltant de les cançons de tradició oral. Entre les activitats, destaquen el concert de Jaume Arnella i Biel Majoral, el Cor Jove Amics de la Unió amb Les Eines i el concert itinerant de Bufant Fort.

Publicat a: El Punt, 20 de novembre de 2022

Font del document: <https://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2220478-dinar-cantat-com-els-d-abans.html>